

munkának az értékéből, amelyet a szerzők végeztek. Szerzők művük bevezetésében azt a szerény megjegyzést teszik, hogy elsősorban nem elméleti, hanem gyakorlati kézikönyvet kívántak nyújtani. Ez a szerénység mivel sem indokolt, mert a szerzők munkássága az elmélet szemüvegén át nézve is teljesen megállja a kritikát. A könyv a TEBE könyvtár 79. száma gyanánt jelent meg.

Bourbousson E.: A házassági és öröklési jog az öt világrészben. Páris, 1934.

Újabb időben mind gyakoribb eset, hogy egy-egy jogi intézmény egyetemes feldolgozásra kerül. A német jogi szakirodalom kiváló gyűjteményes munkáinak szerkesztői rendszeren az egyes országok szaktudósaival dolgoztatják fel az anyagot, akik a tárgyalat kérdésben teljesen otthonosak. Megengedem, hogy az ilyen gyűjteményes művekben az egységes szerkezet sok kívánni valót hagy hátra, de kétségtelen, hogy a megoldandó feladat szakszerűség és tájékozottság tekintetében kifogás alá csak igen ritkán esik. Más a helyzet a francia jogi szakirodalom gyűjteményes munkáinál. Itt a szerző rendszeren maga írja az országoként elkülönülő anyagot. Az egységen ugyan nem esik csorbá a francia individualisztikus módszer alkalmazásánál, azonban a szakismeret a közvetlen informáltság hiányában sokszor fog elégtelennek bizonyulni. Ez a feltevés Bourbousson művének Magyarországra vonatkozó részében lépfen-nyomon beigazolódik. Már a források hiányos ismereténél fogva a házassági és örökösödési jog bonyolult kérdéseiről helyes-képét adni nem tud. Az újabb jogszabályok és a bírói gyakorlat sehol sincs megemlítve. Magyarország magánjogi törvényjavaslatáról tudja, hogy abban a bírói gyakorlat is helyet talált, de hogy a házassági és örökösödési jogot mennyire érinti arról sejtelmé sincs, mert a magyar nyelven megjelent javaslatot nem használhatta fel.

Művében a házassági törvény főbb szakaszait ismerteteli, de áttekinthető tájékozódást nem nyújt. Nem tesz különbséget a 24 év alatti kiskorúak házasságához szükséges beleegyezések közt, nem sorolja fel a házassági akadályokat kielégítő módon, a semmis és megtámadható házasság eseteit nem választja külön, pedig a francia házassági jog is ismeri a nullité absolute és a nullité relative alapján való elkülönülést. A házassági jogra nézve megkockáztatja azt az állítást, hogy az idevágó szabályokat a vidékenként és felekezetenként változó szokásjog szabja meg. A közszerzeményt mint követelési jogot nem ismeri. A büntőper szabályai kimaradtak.

Az örökösödési jog ismertetése is teljes átdolgozásra szorul. Kétségtelen, hogy a francia szerzőnek sok nehézséggel kell megküzdeni, amikor magyar jogi kérdés tárgyalására vállalkozik, de kellő körültekintéssel észre kellett volna venni, hogy a francia és német jogi szakirodalomban sok használható közlemény jelent meg a ma-

gyar házassági és örökösödési jogról, így Clunet-ben le droit international hongrois en matière de mariage et de divorce, 1930. 891—910. old. és la jurisprudence de la Cour Suprême en matière de divorce, 1933. H. Hajnal; Niemeyer's Zeitschrift für internat. Recht-ben I. Schwartz tanulmányai; Zeitschrift für Ostrecht: die Gerichtspraxis der kgl. ung. Kurie in Ehescheidungsprocessen. 1933. Bergmann és Leske-Loewenfeld gyűjteményes munkái; ez utóbbiban Almási Antal tanulmánya a magyar házassági anyagi jogról stb.

Dr. Takács György pénzügyi titkár „Rendszeres Magyar Pénzügyi Jog” cím alatt a pénzügyi jog egészére kiterjedő egészen eredeti rendszerben feldolgozott művet jelentetett meg, amelynek érdemleges méltatására jövő számunkban fogunk visszatérni.

Most jelent meg!

TELEKKÖNYVI JOG

Telekkönyvi Rendtartás és a Jelzálogjogról szóló törvény a módosító és kiegészítő jogszabályokkal és a legújabb bírói gyakorlat feldolgozásával.

Előszóval ellátta:

Dr. MOLDOVÁNYI ISTVÁN
a budapesti polgári kir. törvényszék
másodelnöke.

Összeállította:

Dr. RÉTI ILLÉS ELEMÉR
budapesti ügyvéd.

Bolti ára vászonkötésben 12.— aranypengő.